

paragrafferne opført med 369 088 000 Kr., medens den tilsvarende Udgift paa indeværende Aars Finanslov var 347 402 000 Kr., altsaa godt 21½ Mill. Kr. mindre. Denne Forøgelse af Udgifterne er dog kun tilsyneladende, i Virkeligheden foreligger der paa dette Budget en betydelig Formindskelse af Udgifterne, som en nærmere Gennemgang af Forslaget vil vise. Overalt, hvor ikke de bestaaende Love tvinger til en Forøgelse, er der indenfor den bestaaende Lovgivnings Rammer foretaget de størst mulige Bespareser.

Blandt Udgiftsforøgelserne skal jeg særlig fremhæve, at Udgiften til Forrentning og Afbetaling af Statsgælden er steget, til Forrentningen fra 39 936 000 Kr. til 47 163 000 Kr. og til Afbetalingen fra 4 943 000 Kr. til 10 948 000 Kr. Tilsammen bliver det 58 111 000 Kr. mod 44 879 000 Kr. paa indeværende Aars Finanslov eller ca. 13¼ Mill. Kr. mere. Og herved bliver det ikke, da selvfølgelig Forrentningen af Dollarslaanet har maattet opføres til Pari. Men hverken jeg eller nogen af de ærede Medlemmer er sikkert saa sangvinke at tro, at Dollaren kommer i Pari i Finansaaret 1922—23. Hvor meget Merudgiften bliver, er umuligt nu at sige, men man maa være forberedt paa en Merudgift paa 3 à 3½ Mill. Kr., saa at altsaa den forventede Udgift til Forrentning og Afdrag af vore Statslaan vil komme op over 60 Mill. Kr., maaske henimod 62 Mill. Kr. Imidlertid er der for Forrentningens Vedkommende ikke Tale om nogen virkelig Merudgift. Forholdet er blot det, at Dollarslaanets Forrentning her for første Gang opføres paa Finanslovsforslaget, medens Udgiften til denne Forrentning for indeværende Finansaar kommer paa Tillægsbevillingsloven. Det er altsaa ingen Merudgift, tværtimod, der vil blive en Mindreudgift paa Grund af Dollarkursens Fald. Hvad angaar Forøgelsen af 6 Mill. Kr. til Afbetaling, er Forklaringen den, at Afdragene af det 5 pCts amortisable Statslaan, som blev optaget ved Loven af 1. April 1919, først begynder at løbe i Finansaaret 1922—23.

Paa Indenrigsministeriets Budget er der en Forøgelse med ca. 16 Mill. Kr., men Udgifterne til Sygekasser, Alderdomsunderstøttelse og Invalidere er ste-

get med ca. 10 Mill. Kr., nemlig fra 28 131 000 til 38 018 000 Kr., og Tilskuddet til kommunale Arbejder er steget fra 3½ Mill. Kr. til 10 Mill. Kr. Det er jo kun for den mindste Del nye Bevillinger, her er Tale om, men det er Bevillinger, som opføres paa Finansloven i Stedet for som tidligere paa Tillægsbevillingsloven.

Paa Undervisningsministeriets Budget er Udgiften tilsyneladende steget med ca. 2 Mill. Kr., men sammenligner man med Statsregnskabet og ser hen til, hvilke Udgifter der er ført paa Finansloven i Stedet for som tidligere paa Tillægsbevillingsloven, viser det sig, at der er en Besparelse paa ca. 8 Mill. Kr. Paa Justitsministeriets Budget er der en Udgiftsnedgang fra den gældende Finanslov paa ca. 5½ Mill. Kr., og lignende Bespareser vil i større eller mindre Grad findes paa alle Budgetterne.

Der har ved Udarbejdelsen af dette Finanslovsforslag været fulgt det Princip at opføre de virkelige Udgifter, for saa vidt som man kan skønne, de vil komme, medens man tidligere har opført mindre Udgifter, end der virkelig kunde antages at ville medgaa, idet man i Regelen har holdt sig til de Udgifter, som det sidste Statsregnskab udviser. Her er der altsaa helt igennem taget Hensyn til de Forøgelser, som kan ventes at komme, saaledes at jeg i det hele taget har søgt at undgaa at faa Supplementbevillinger paa Tillægsbevillingsloven. Udgifterne er altsaa opført saaledes, at der antagelig ikke vil behøves noget Supplement paa Tillægsbevillingsloven, og dette Princip Gennemførelse paa Finanslovsforslaget betyder mangfoldige Millioner, saa at der tilsyneladende fremkommer en Forøgelse af Udgiften, men i Virkeligheden er der det ikke. Endvidere har jeg fulgt det Princip at fastsætte Tilskuddene til de Foreninger og Institutioner, som modtager Statstilskud — ogsaa her er vi oppe paa Udgifter, der maa tælles i mange Millioner —, saaledes, at de kan antages at ville strække til og svare til det Behov, som disse Foreninger og Institutioner kan ventes at ville have — stadig under Hensyn til de nedadgaaende Priser. Paa denne Maade skulde man undgaa det uheldsvangre System, vi har været inde paa i flere Aar: at disse Institu-